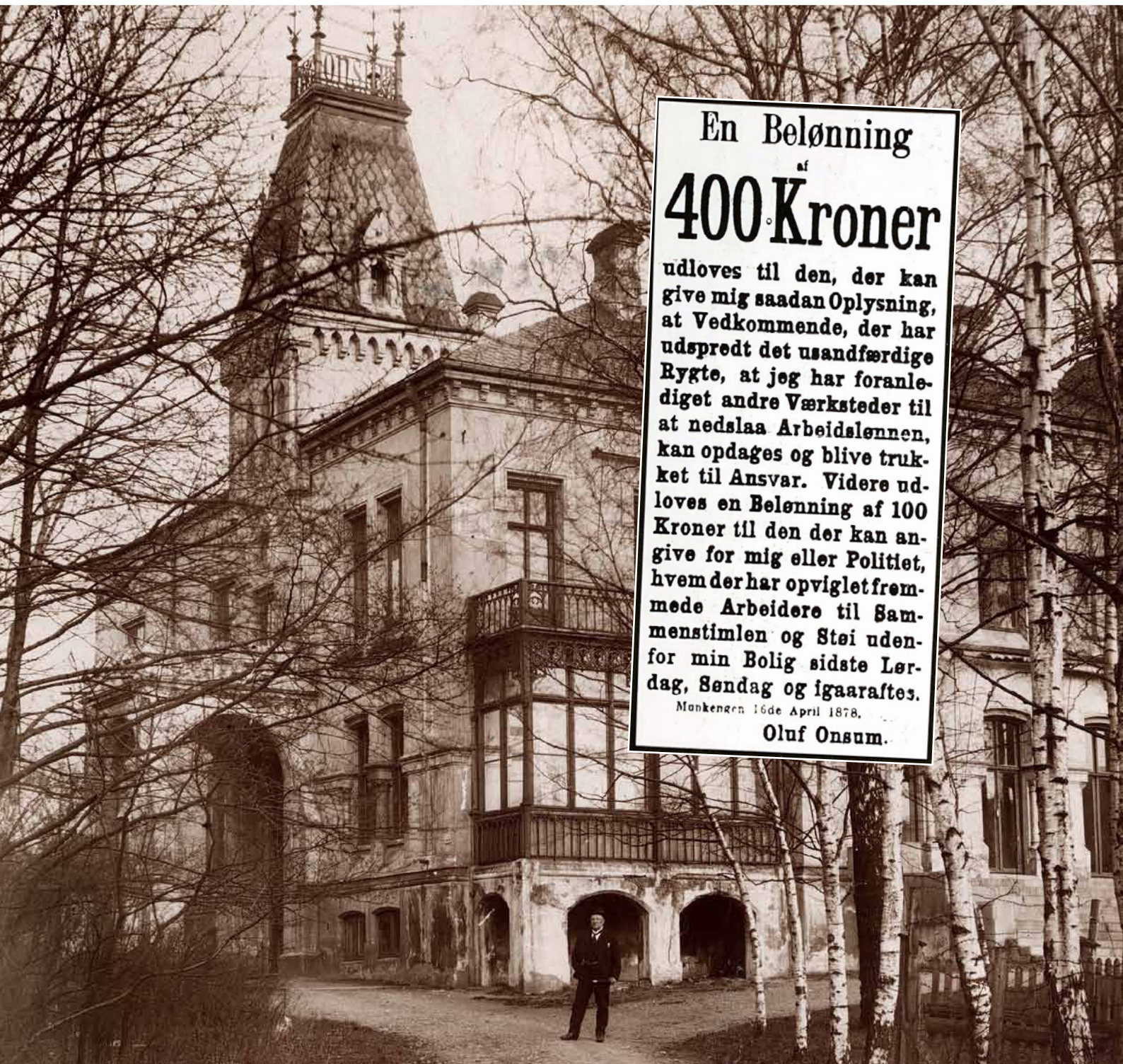

VÅLERENGA HISTORIELAG - vi tar vare på fortida for framtida

nr. 3 - 2024
27. årgang

MER GAMMELT ENN NYTT

En Belønning
af
400 Kroner
udloves til den, der kan
give mig saadan Oplysning,
at Vedkommende, der har
udspreedt det usandfærdige
Rygte, at jeg har foranle-
diget andre Værksteder til
at nedslaa Arbejdslønnen,
kan opdages og blive truk-
ket til Ansvar. Videre ud-
loves en Belønning af 100
Kroner til den der kan an-
give for mig eller Politiet,
hvem der har opviglet frem-
mede Arbejdere til Sam-
menstimlen og Støi uden-
for min Bolig sidste Lør-
dag, Søndag og igaaftes.
Mankengen 16de April 1878.
Oluf Onsum.

Fotoutstilling 12./13. oktober – se side 12-13

Medlemsmøte 12. november – se side 15

Av Even Haugseth

Litt av en høst her i øst

I september hadde vi vårt første medlemsmøte i høst. Denne gangen var det Gunnar Bolstad som tok oss med langt tilbake i tid, faktisk helt til 1821. Lite visste nok de fleste i salen om denne store begivenheten i norgeshistorien. At flere tusen soldater ble samlet helt fra Vålerenga over Etterstad og opp til Teisen, gjør vel dette til en av de store folkeansamlinger her oppe, i alle fall før de store konsertene kom på Valle Hovin og at fansen fyller Intility Arena. At kong Carl Johan var til stede, var det sikkert ikke så mange som visste. Dette ble virkelig en interessant kveld. Stor takk til Gunnar Bolstad som kom til oss, og til Ole Peter Nordby som tipset oss om dette temaet.

Høsten er nok den travleste perioden for oss i historielaget. Selv om forberedelsene til vår tradisjonelle fotoutstilling begynner allerede på våren, er det innspurten de siste ukene før den åpner andre helg i oktober som er mest hektisk. Heldigvis har vi Reiner Schaufler med på laget, og han gjør en formidabel innsats for at dette igjen skal bli en severdig og interessant opplevelse for mange. Opplysninger om hva dere får se i år, er behørig omtalt i dette bladet. Vi gleder oss til å møte både dere og familiene og vennene deres igjen.

Høstaktivitetene stopper ikke med dette. Tre uker etterpå, lørdag 2. november, følger Vålerenga mannskor opp med en festdag utenom det vanlige. Her blir det veldig gammel historie om Jens Nilsson, biskopen som har satt spor etter seg. Alle vet hvor imponerende det er når dette koret bokstavelig talt stiller mannsterke opp og synger for oss. Nå får vi også mulighet for å oppleve at mannskolet synger biskopens tekster, og det urframføres spesialskrivet musikk til disse. Arrangementene denne dagen finner dere mer om i dette bladet, og vi håper mange vil delta på disse.

Historielagets siste møte dette halvåret finner sted 12. november. Der vil de vi få besøk fra Kampen, av Jonas Bals. Han er forfatter og historiker og kan også mye om viktige

hendelser her på Østkanten som skjedde på slutten av 1800-tallet. I løpet av noen tiår fra midten av 1800-tallet gikk dette området fra å være ganske landlig og heller tynt befolket til å bli et sted med industrialisering og stor tilflytning. Mange av de som flyttet hit tok arbeid ved teglverkene og fabrikkene. Den gang hadde disse arbeiderne få rettigheter, og de reagerte etter hvert på urimelige arbeids- og lønnsforhold. Dette førte til opprør mot bedriftseierne og streik ved en av fabrikkene. Jonas vet mye om dette, og nå vil dele dette med oss. All grunn til å få med seg denne interessante lokalhistorien, så vi håper dere benytter anledningen og kommer. Plakaten finnes i dette bladet.

Som en optakt til dette møtet, har Marion Schavog skrevet om det ene av disse opprørene. Det er om det såkalte «Onsumslaget» som fant sted i nærheten av verkseieren Oluf Onsums bolig som lå rett ved jernbanelinja i Gamlebyen rett over brua i St. Halvards gate. Spennende lesning, og greit å kjenne til dette før møtet.

Ellers går det jo riktig bra på VIF-arenaene for tida. Det som er imponerende i et år hvor fotballgutta ikke spiller i den øverste ligaen, er at fansen stiller opp som aldri før. Hørte at det aldri har blitt solgt flere årskort til hjemmekampene enn i år. Så opptak fra kampen mot Lyn for noen uker siden, og der var det et show uten sidestykke på tribunen. Det hjelper tydeligvis, for det stemmer jo på banen også. Heia Vålerenga!

På vegne av styret ønsker jeg dere en fin høst og håper at vi ses på arrangementene framover.

Forside:

Oluf Onsum og hans familie flyttet inn i Villa Lille Munkengen/«Onsumslottet» i St. Halvards gate 33 i 1874. Huset ble revet 15. mai 1905, fem år etter hans død for å gi plass til utvidelse av jernbanesporene. Avbildet person er auksjonarius Richard Andersen. Foto: Oslo Museum. Annonsen er hentet fra Aftenposten tirsdag 23. april 1878 (Nasjonalbibliotekets arkiv).

hentet fra Nasjonalbiblioteket.

Hos Hans Waaler, Engen, oven for Salgebierget, er i disse Dage indkomne fra Østlandet Endeel gode Mælketiør, som baade skal bære og for 2 à 3 Dage har baaret, der er for billigste Priis at bekomme.

Aftenposten Aften, tirsdag 25. februar 1936.

Stor brand paa Vaalerengen idagmorges.

Dramatiske redninger gjennom vinduerna.

Vaalerengsgaten 24.

Klokken 7.59 imorges meldtes der samtidig i telefon og gjennem brandtelegrafen brand i Vaalerengsgaten nr. 24, et gammelt træhus paa 3 etager med svalegang til gaardspladson. Branden var opstaat ved barns lek med fyrstikker og den fik i noget sengetoi den første og bedste utbredelse, og i et nu hadde den omspændt hele huset. Der bodde i huset 4 familier, de fleste med mange barn, og det gjaldt derfor først og fremst at berge livet for barna og de hjemmetværende mødre. Under disse redningsforsøk kom det til flere smaa dramatiske episoder, idet man fra 3den etage var nødsaget til at slippe barnene ut gjennem vinduet likesom en kone var nødt til at fre sig ned samme vei. Ingen kom dog tiskade og alle kom ut omend i sidste sieblik. En kone i første etage blev dog endel forbrændt i den ene haand. De skede straks utrykning som for stor brand, idet der næsten straks kom tilstede hjælp fra Vaalerengens, Grønlands, Grünerlekkens og Hovedbrandstationen, det lykkedes ikke at bli herre over ilden før den omtrent helt hadde ødelagt det lille hus og de 4 arbeidshjem.

Huset tilhører kommunen og disponeres av det kommunale leiegaardskontor. Det blir da ogsaa dette som idag faar sørge for midlertidige og vel ogsaa for fremtidige hjem for de 4 sterkt hjemsoekte familier. Disse hadde lavt assurert og lider et følelig tap. De fleste fandt et midlertidig tilflugtssted i den nærliggende melkeforretning, inntil man engang utpaa dagen finder en nød bolig for dem. Huset er assurert av kommunen og er saa herjet at det vistnok vanskelig vil la sig reparere. Trappen til anden etage er helt avseidd og særlig fra gaardspladson ser man ildens herjinger godt. Vandmasserne har dertil anrettet stor skade.

En vaktmester hadde liggende i en kommodeskuf i første etage et pengebelep, som han hadde hævet til maanedslønninger ved skolen. Heldigvis fandtes bare den øverstliggende 5-kroneseddel halvt forkullet.

En sporvogn kjører ind paa Vaalerengens politistations gaardsplads.

Ved 7-tiden imorges gik en av grøntrikkens motorvogner av sporet like utenfor Vaalerengens politistation og kjørte like ind i et plankegjerde som løper langs med trikelinjen her. Vognen rullet like ind paa politistationens gaardsplads. Gjerdet blev fuldstændig ramponert og et par ruter foran i vognen sprang. Hverken vognføreren eller de 20 passagerer som sat inde i vognen kom tilskade. Vognen hadde heldigvis ikke stor fart da uheldet indtraf. Der er nemlig holdeplads like ved. Vognføreren bremsset øieblikkelig, men tilhængervognen trykket paa og skjøv motorvognen paa skraa ind i gjerdet. Man antar at uheldet skyldes en feil ved en pens som sporveien passerer akkurat her.

Social-Demokraten, 27. september 1921

Ørebladet, fredag 2. mars 1900

Et Hundeliv. — Ligger paa et tomt Høloft med Sætte til Dækfel. Det er ufatteligt, hvorledes enkelte Menneker kan hærde sig til at føre et Liv, som selv en Gaardshund fører bedre.

I hele denne kolde Vinter har en middelaldrende Mand med Tilfælde faaet Lov til at benytte et tomt Høloft paa Vaalerengen til Nattelegi. Her har Manden ligget paa det ubedækkede Gulv med en Høsfæl til Hovedpude og nogle gamle Sætte til Overdækfel, medens Vinden har pebet gjennem Væggens Sprækker. Den Bagatel, han har kunnet tjene, har gaaet med til Livsophold, og han har været glad for gratis Nattelegi. Et Under, at Manden ikke har frøsset ihjel.

Medlemsmøte 10. september

Foto: Bjørn Granlund

Det ble en svært interessant kveld for de fram møtte på vårt medlemsmøte 10. september. Vi fikk besøk av Gunnar Bolstad som tok oss med tilbake til den dramatiske sommeren 1821 da kong Carl Johan ville markere overfor det norske Storting at her var det han som bestemte. Dette politiske dramaet fant sted i den lille norske hovedstaden. Striden mellom Storting og kongen toppet seg da han anla en øvingsleir utenfor Christiania, nærmere bestemt fra Vålerenga over Etterstad og helt opp til Teisen.

På Stortinget gikk konfliktlinjen mellom pragmatikere og idealister - selv om man samlet seg i en felles vilje til å forsvare Stortinget som et bærende element i den norske grunnloven.

LESERBREV

Stor takk til Jan-Erling Gulbrandsen!

Historielaget fikk for noen uker siden en svært hyggelig henvendelse fra Jan-Erling Gulbrandsen. Han er med i laget vårt, og nå ville han gjerne forære oss ei bok som han egentlig har skrevet til sine etterkommere. Nå hadde han et eksemplar ekstra som vi skulle få. Boka handler om hans oppvekst på Vålerenga, hvor han bodde i Strømsveien 7. Vi sa selvfølgelig ja til dette, og etter noen dager kom den i posten.

Boka skal leses fra perm til perm når forberedelser og gjennomføring av årets fotoutstilling er over. Å skrive bok til sine etterkommere og venner, er noe som de fleste burde gjøre. Dette gir god dokumentasjon over folks liv, noe som bør gi kommende generasjoner verdifulle opplysninger om både familie og lokalhistorie.

Jan-Erling har skrevet i bladet vårt tidligere også, og nå håper at vi også kan bruke mer av det han forteller i boka i dette bladet framover.

Samtidig fantes det politiske krefter utenfor Stortinget også, som blant annet kom til uttrykk gjennom en dristig utprøving av trykkekafrihetens grenser.

På kjøkkenet sørget Inger Løkkevik, Gro Shakesby og Renate Torvund for at vi også denne gang kunne kose oss med kaffe og vafler. Stor takk til jentene våre!

Husk:
Lysvandring langs Alna
torsdag 10. oktober kl. 19.00 - 21.30
Arrangeres av Alnaelvas venner på dugnad. Vi gleder oss til å vise frem underholdning langs elva.

De trenger også hjelp til å sette ut fakler den 10. oktober fra kl. 18 og ta inn fakler før kl. 12 den 11. oktober.

Ta kontakt på post@alnaelva.no
<https://www.facebook.com/alnaelvasvenner>

Reiner Schauflier

Galgeberg – litt av en historie å vise til

av Even Haugseth

I forbindelse med at OBOS som eier næringslokalene mot Åkebergveien i Galgeberg 3, fikk vi i vinter forespørsel om å skrive kort om Galgebergs historie. Vi ser fram til at lokalene blir ferdige. Galgeberg dagligvare er allerede på plass, og da gjenstår det at serveringsstedet «Galgen» gjenoppstår på nytt sted.

Martestokker som er et eldre navn på Galgeberg, nevnes allerede i Sverres kongssaga. I 1197 var det ifølge sagaen kamper mellom kongen og baglerne her. På dette stedet skal også hertug Skule i 1240 ha samlet sin hær mot kong Håkon Håkonsson.

Navnet Galgeberg vitner om noe dystert. Dette var stedet hvor byen hadde sitt rettersted. Her ble lovbrøtere tatt av dage hvis de hadde gjort noe alvorlig galt. Det var med hensikt at et slikt sted ble plassert nettopp her. Helt fra middelalderen gikk hovedveien fra nord forbi Galgeberg til den lille byen Oslo under Ekeberg, der hvor Gamlebyen ligger i dag, gjennom det som i dag er Strømsveien og St. Halvards gate. Herifra gikk det også veier mot Tøyen gård, og østover mot Enebakk. Det var mange som brukte disse gamle veiene, og den lille haugen her på Galgeberg var godt synlig. Når en ble dømt for å ha brutt loven, kunne en i verste fall bli henrettet, og dette skulle vises fram. Sånn går det hvis en ikke skikker seg. Her sto de skyldige i gapestokken før de ble hengt i galgen, eller at de ble pint på steile og hjul. I etterkant kunne likene bli partert og lagt opp på hjulet som sto på en stolpe. Antakelig virket dette preventivt. Den siste henrettelsen på Galgeberg skal ha funnet sted ved hjelp av halshogging i 1815.

Antakelig var det bebyggelsen som hadde grodd opp ved Galgeberg som gjorde stedet uegnet da det i 1864 skulle være en ny henret-

«Brårikhau'en» på Galgeberg. Huset til venstre var løkkehuset på Kasperløkka og hadde adresse Enebakkveien 2.

VHL

telse. Den ble i stedet gjennomført på Etterstadsletta hvor det var svært lite hus den gangen. Plassen i gatekrysset på Galgeberg gikk fra 1866 til 1934 under navnet Justisplassen. Husene på toppen av Galgeberg hadde adresse til Enebakkveien. Et av husene, nr. 6, ble kalt for «Brårikgår'n» og haugen ble også kalt «Brårikhau'en». Dette og flere hus ble revet rett før OBOS skulle bygge Galgeberg 3. Deler av selve Galgeberget ble også sprengt bort både for å gi plass til nybygget og forlengelse av Åkebergveien til St. Halvards gate. Hvis en står på det høyeste punktet ytterst i gårdsrommet på Galgeberg 3 og ser rett over Åkebergveien, kan en se fortsettelsen av berget i parken på nedsiden. Det er grunn til å tro at det var øverst på dette «berget» at henrettelsene fant sted.

På 1890-tallet hadde kommunen planer om å reise Vålerengas nye kirke på Galgeberg. Dette var det stor motstand imot, og grunnen var antakelig stedets grusomme forhistorie som rettersted. Etter et stort engasjement blant beboere i området, ble det bestemt at Vålerenga kirke skulle bygges der den nå ligger.

Hva skjuler seg bak veggene her?

av Even Haugseth

Inneklemmt mellom to store hus, finner vi dette lille huset med adresse Strømsveien 22c. Flere har spurt oss om husets historie, og hva som foregår der inne nå. Vi tar selvfølgelig utfordringen og prøver å hjelpe.

I adressebøkene for Kristiania er første oppføring i 1899 med Strøms Veien 22s sidebygning. Den gang var det J. Aarnæs som hadde «Bageri» der. Julius Aarnæs var den gang en kjent handelsmann på Vålerenga og hadde kolonialbutikk i Ingeborgs gate 7. I 1915 står samme oppføring på eiendommen.

I adresseboka for Oslo i 1927 står det kun «bakeri» der. I 1937 har K.L. Hansen, vognlakkerer i første etasje og blikkenslagerne Gunnerud & Ingebretsen holder til i annen etasje, og de samme er der 20 år senere. Blikkenslagerne holder fortsatt til der i 1965 mens T. Myhrvold har lager i første.

Hvis vi tar en adressehistorikk på nettet, kommer det opp en kunstner og en sushi på denne adressen.

På dette bildet er bygningen tilgriset. Ikke spesielt vakkert, så det er kanskje på tide å gjøre noe med det.

Espen Borge, NRK

«Slegga» fra Kværner

Av Marion Schavog

«Bak fabrikkportene var det støperi, smie, plateverksted og maskinverksted, og belysningen var enkel; talglys og parafinlamper som ikke ga for mye lys. Om vinteren var det for kaldt, og om sommeren var det for varmt. Den høye larmen fra maskinene og støvet som ble virvlet opp fra fabrikkgulvet, har nok vært med på å bidra til et arbeidsmiljø som var tungt, skittent og farlig.»

Sitatet overfor er hentet fra essayet «Kværner, Onsum – og et opprør» av Arthur Danielsen jr. Her forteller han om arbeidernes håpløse arbeidsforhold som førte frem til det voldsomme opprøret 13. og 14. april 1878 på Galgeberg og Kampen, slaget mellom arbeidere, politi og væpnede soldater. Det begynte utenfor Kværner Brugs eier Oluf Onsums eiendom Lille Munkengen. Det fornemme huset, plassert rett i fleisen på den tidens fattige og utslitte arbeidsfolk ble på folkemunne kalt «Onsumslottet». Brukseieren var av den autoritære typen, tilsynelatende blottet for forståelse av arbeidernes elendige kår. Nå hadde han satt ned den fra før bunnlave lønna med 10%. Det begynte å koke på Kværner; arbeiderne organiserte seg og marsjerte mot St. Halvards gate 33 hvor slottet lå. I rask ettertid påstod Onsum at det ikke var hans arbeidere som sto for disse «pøbelhandlingene». De kom fra andre

Onsum og hans familie flyttet inn i Villa Lille Munkengen/«Onsumslottet» i St. Halvards gate 33 i 1874. Huset ble revet i 1905, fem år etter hans død for å gi plass til jernbanen. Avbildet person er auksjonarius Richard Andersen.

steder i Kristiania, mente han. Han utlovet også en betydelig belønning til de som kunne gi politiet informasjon om hvem disse pøblene var. Sann at de kunne få en klekkelig straff for disse uhyrlige gjerningene som han mente helt uberettiget hadde rammet ham og hans familie. Det skyldtes utbredt dårlig moral hos arbeiderne, mente han. Til gjengjeld kalte arbeiderne ham kort og godt for «Slegga».

Betalt som en halv mann

Et godt eksempel på hans logiske kynisme er en 12 år gammel gutt som var i kveldsarbeid på bruket. Han var sønn av en fattig enke, som for å overleve måtte prostituere seg på den andre siden av byen. I sin bok «Onsumslaget» fra 1981 forteller Finn Roaas en stygg historie om da gutten en vinterkveld var på jobb. Den nye formen til sylindervovnen var ferdig. Han snublet i noe verktoy på gulvet og kjørte hånda ned i en rødglødende masse. Andre på vakta kom til. En av løftet gutten opp, løp ut i snøen og stakk den svartbrente hånda i snøen. Kanskje var det litt lindrende der og da. Men det endte med at hele armen ble amputert helt opp til skulderen. Noen arbeidere

Oluf Onsum (1820-1899), brukseier på Kværner fra 1853

troppet opp sammen med den enarmede gutten på Onsums kontor for å snakke hans sak og kreve at arbeidsgiveren skulle ta ansvar. «Jeg viser ikke mine arbeidere bort, sa brukseieren. «Jeg vil betale deg som en halv mann. Uttalelsen vakte både raseri og forferdelse blant Kværners fra før frustrerte slitere, og denne og andre makabre historier var nok også blant dråpene som fikk begeret til å flyte over.

Arbeidere ved Kværner Brug i 1894.

Oslo Museum.

Adolf Christian Moestue/Oslo Museum.

Karl Edwin Bauthler/Nasjonalbiblioteket.

Slaget

Opprøret startet da flere hundre mennesker samlet seg utenfor villaen lørdag 13. april 1878. De fleste kom fra Vålerenga og Kampen. Først og fremst skrek de mot industriherren, forteller Arthur Danielsen jr. Dagen etter fortsatte de; noen begynte å kaste stein. Mandag kom politiet og drev folkemengden som hadde økt betraktelig, oppover mot Åkebergveien. På Galgeberg fikk noen øye på en haug med pukkstein, og det virkelige slaget kom i gang. Danielsen jr. forteller videre:

«Kvinner og barn bar stein i forklær og seeker. Kaffekjeler og tallerkener ble kastet fra vinduene. Politiet forsøkte å rydde opp med sine køller, men steinene haglet og mange politifolk ble såret. Da det ble bygget barrikader ved Normannsgata, ble militæret tilkalt. Væpnede styrker kom – og barrikadene ble stormet. En viss usikkerhet knytter seg rundt årsakene rundt dette som senere har blitt kalt «Onsumslaget». Selv benektet Onsum på det sterkeste at noen fra Kværner i det hele tatt var med, enda mange som hadde sitt arbeid der nettopp bodde på Vålerenga og Kampen.»

Vil du vite mer?

Da må du komme på vårt medlemsmøte i Vålerenga kirkes menighetssal, inngang mot Kværner, tirsdag 12. november kl. 19. Da får vi besøk av forfatteren Jonas Bals som kan mer om arbeideropprør enn de fleste her i landet. I tillegg til «Onsumslaget» vil han fortelle om «Schibbyeslaget» på Ensjø (19. -21. mai 1880) og fyrstikkerarbeiderstreiken på Grønfold/Bryn/Etterstad (oktober 1889).

Kværner Brug i 1870 foran. Kværner gård bak. Husene på «Hylla» og Vålerenga hovedgård øverst.

Ole Tobias Olsen/Oslo Museum.

Vålerenga på Deichman

Da vi nylig var innom Deichman i Bjørvika, fikk vi en hyggelig opplevelse. Biblioteket liker historielagets bok «Gatelangs på Vålerenga» så godt at begge eksemplarene er presentert med tittelbladet mellom alle de andre bøkene som må ta til takke med vanlig tildelt hylleplass.

Reiner Schaulfer

Nytt fra Vålerenga bydelshus

Av Kirsten Paaby og Berit Skarholdt

Musikk-lek for barn

Dette populære tilbudet startet opp igjen i Vålerenga bydelshus 15. september – kommende datoer er: 13. oktober og 10. november – alle dager fra kl. 11 – 12. Musikk-leken arrangeres i samarbeid med to dyktige pedagoger med utdanning innen musikk, forming og drama. Her blir det mulighet til å oppleve musikk, med rytme og bevegelse, regler og sanger og lage spennende ting! Aldersgruppen er 3 – 6 år i følge med en voksen. Arrangementet legger til rette for musikkglede på tvers av generasjoner.

Mulighetene for et kultur- og aktivitetshus i Etterstadgata 6

Arbeidet med å overta Etterstadgata 6 som mulig nabolagshus for Vålerenga og Etterstad går ufortrødent videre – men ting tar tid! Vi avventer fortsatt videre avklaringer mellom Eiendoms- og byfornyelsesetaten (EBY) og Kulturetaten. Etter sommerferien har vi hatt et fint møte med bydel Gamle Oslo for å drøfte mulig samarbeid. Bydelen er opptatt av å legge til rette for frivillig arbeid, og tankene og ideene våre så langt ble godt mottatt.

Vi registrerer et bredt og sterkt engasjement omkring prosjektet. Det er mye å ta fatt i framover og mobilisering av folk til ulike arbeidsgrupper er spesielt viktig. Dersom du vil være med i arbeidet – ta kontakt med oss! Og du treffer oss også på historielagets fotoutstilling, hvor et av flere tema er «Etterstadgata 6 – Før-nå og i framtiden»

Dyrking på Vålerenga før-og nå

Som nevnt i tidligere utgaver av «Mer gammelt enn nytt» etterlyser vi fortsatt bilder som viser hvordan det ble dyrket på Vålerenga i gamle dager – til inspirasjon for oss som dyrker i dag – hva enten det er i balkongkasser, i kolonihagen eller på små hageflekker som for eksempel i bydelshusets bakgård. Den lille frukt- og urtehagen vi har etablert blir stadig frodigere og finere. Vi ser frem til snart å kunne høste både poteter og jordskock og til å tørke mange gode krydderurter. Vi har en fin dialog med Bydel Gamle Oslo og har blant annet deltatt i en ressursgruppe for utviklingen av Vålerenga nærmiljøhage, som snart kommer på plass! Den ligger i forlengelse av skolehagen på Vålerenga skole. Det er plantet frukttrær, bærbusker og en del bringebær. Dessuten har mange ungdommer jobbet der i løpet av sommerferien for å hjelpe til

Fornøyde gartnere

Kirsten Paaby

Kirsten Paaby

Nye planter i mellomrommet

med planting. Bygging av denne nye delen av Vålerenga park skal fortsette i oktober. Bydelen tar over ansvaret for at den kan bli en frodig plass med mange forskjellige elementer som nabolaget kan benytte seg av, blant annet urter og spiselige stauder, redskapsbod, amfi, og komfortable solstoler. Bydelen forventer at parken skal bli ferdigbygget til desember mens beplantning skal begynne på nytt på våren, og deretter skal det bli åpningsfest for nabolaget. Mens man venter på det har ungdommer plantet en potetåker, urter, tomater, squash og bønner på det området som skal bli til et nytt dyrkelag som skal dyrke i felleskap. Alt dette ble høstet torsdag 19. september sammen med dyrkelagets medlemmer. Om du vil være med for å dyrke i felleskap med andre naboer under veiledning av bydelsbonde er det bare å ta kontakt med henne - natalie.keene@bgo.oslo.kommune.no

Vi du vite mer om bydelshuset og prosjektene våre - kontakt oss gjerne:

Kirsten Paaby, M: 909 74 788, paaby.kirsten@gmail.com
Berit Skarholt, M: 906 10 612, berit.skarholt@wemail.com

Barn har lagd fine infoskilt til hagen

Kirsten Paaby

Slekt i Smålensgata

av Even Haugseth

I august fikk vi en forespørsel til historielaget fra Håkon Lunde som forsker i sin egen slekt. Han hadde oldeforeldre i Smålensgata 16 mellom 1910 og 1925. Nå lurte han på om vi har bilde av dette huset og butikken ved siden av på hjørnet mot Enebakkeveien slik det så ut den gangen..

Etter en kikk i arkivet vårt fant vi noe. Takket være bilder som vi har fått kopiere fra medlemmene våre, har vi bilde av gården han er ute etter. Riktignok ikke så langt tilbake som det han spør om. Murgården i nr. 16 så nok ganske lik ut til den ble revet helt på slutten av 1970-tallet.

I svaret vårt til Håkon sendte vi med noen bilder fra Liv Sølvi Skramstad som vokste opp i Enebakkeveien 39 på femti- og sekstitallet. Hun og hennes bror, Ivar Hansen, var mye og lekte i Smålensgata. På et av bildene er det 17. mai, og hun har med seg flagg. Broren er cowboy, for han har fått gave fra Amerika. I bakgrunnen ser vi husrekka i Smålensgata med nr. 16 og kolonialbutikken til Olga Hovden som da var på hjørnet mot Enebakkeveien.

På et eldre bilde fra krigens dager, som vi har kopiert av Livs tante, Astrid Borgås, ser vi Wenche Halvorsen som sitter i vogna og skal på sykkeltur med faren sin. Her er de samme husene med, og den gang var det T. Martinsens kolonialbutikk som holdt til på hjørnet.

Vi måtte legge ved litt lokalhistorie også: Den store brannen som tok 8 trehus borterst i Smålensgata og Opplandsgata mot Enebakkeveien i 1881. Den brannen var grunnen til at det ble reist murgårder der, så også i nr. 16. Det var ikke lenger lov å bygge trehus, for med byutvidelsen i 1878 kom også murtvengen.

Ellers eide brødrene Weng som opprinnelig kom fra Enebakk, mange leiegårder på Vålerenga. De ble kalt for «Weng-gårda». Flere av dem lå i Smålensgata. Nr. 16 var også en av disse, og Otto Weng bodde selv der en stund. Weng-brødrene kjørte rundt med hest og kjerre for å innkassere ubetalt husleie fra leieboerne sine. Ryktet om at nå var de på vei, gikk gjerne foran hesten og kjerra. Det var stor fattigdom og lite penger til husleie. Det fortelles at noen ganger var leieboerne oppfinnsomme og satte opp plakater på døra: «Smittsom sykdom!» Så slapp de unna husleia denne gangen også.

Vålerenga historielag

Vålerenga historielag

På 1970-tallet var det stort press fra gårdeiere om å rive gårder bl.a. i Smålensgata. Nr. 16 var en av dem. Nr. 14 ble okkupert i 1977 slik at gården ikke kunne rives. Dette var en metode som ble brukt for å hindre at gamle hus ble revet, men i dette tilfellet ble okkupantene til slutt kastet ut og gården revet. Ellers på Vålerenga er det flere eksempler på at okkuperte gårder ble berget pga. okkupasjoner.

Vi håper at Håkon er fornøyd med svaret fra oss og ønsker lykke til med slektsforskninga.

VIF i feil drakter?

Historielaget får flere henvendelser om ting som har skjedd. I sommer fikk vi en fra Erling Fyhn Olsen som bodde i Totengata og Danmarks gate mellom 1998 og 2003. Han lurte på om han husket riktig at VIF en gang spilte en kamp med feil drakter. Han hadde et vagt barndomsminne om dette.

Hvem andre enn Jarle Teigøy og Bjørn Arild Gjerdalen i VIF HISTORIE kan bekrefte noe sånt, så vi styrte henvendelsen til dem. Og det kom selvfølgelig svar:

Det skjedde 25.10.1998 mot Strømsgodset. Vålerenga måtte låne Strømsgodsets bortedrakter på Marienlyst. Materialforvalter hadde glemt igjen draktene på Valle.

PS! VIF vant 5-0.

Jens Nilssøn-dagen 2. november

De fleste forbinder kanskje biskop Jens Nilssøn kun med ei gate nederst på Etterstad. Dette vil Vålerenga mannskor gjøre noe med. Koret skriver blant annet dette på sin nettside:

Velkommen til Jens Nilssøn-dagen!

Bli med på en festdag i mørketida. Benytt anledningen til å få vite mer om biskop Jens Nilssøn, og hvilke spor biskopen har etterlatt seg.

Her er programmet for 2. november:

- Kl. 10.00 Jens Nilssøn-seminar på Gamlebyen Mat & Drikke.
- Kl. 12.00 Historisk lunsj på Gamlebyen Mat & Drikke basert på tidsriktige oppskrifter samlet av professor ved Kulturhistorisk museum Marianne Vedeler.
- Kl. 13.00 Åpent hus og historisk vandring i Ruinparken, Hallvardskatedralen, Olavsklosteret og området rundt. Fokus på 1500-tallet da Jens Nilssøn bodde her. Guidet omvisning i Oslo bispegård hvor deler av kjelleren er rester etter Olavsklosteret. Med foreningen Middelalder Oslo, Oslo bispedømme og Vålerenga historielag.
- Kl. 17.00 Heu Dolor – Vålerenga mannskor synger Jens Nilssøn og urframfører spesialskrevet musikk til hans tekster i Vålerenga kirke.

En hel dag viet til Oslohumanisten, biskopen og hans samtid: Hva i all verden tenkte de på? Det blir foredrag, historisk vandring, paneldebatt, tidsriktig mat, konsert, kloster-ruiner og fest: Om menneske, klima, grådighet, barn, drikke, kunnskap, Gud, død, mat, solidaritet, språk, landskap, likestilling, nasjon, kometer og stjerner.

Alt dette der det hele skjedde for drøyt 400 år siden i Gamlebyen, midt i gamle Oslo - og på Vålerenga!

Dagen arrangeres med støtte fra Universitet i Oslo (UiO), Middelalder Oslo, Oslo Bispedømme, Vålerenga Historielag, Gamlebyen Mat & Drikke og Vålerenga mannskor.

Jens Nilssøn-dagen
Fest - musikk - mat - foredrag
Program 2. november 2024

10:00-12:00 Seminar
12:00-14:00 Lunsj
12:00-16:00 Åpent hus Oslo bispegård, St. Hallvardskatedralen + kos og byvandring
17:00-18:00 Konsert i Vålerenga kirke
19:00-24:00 Middag og fest

Mer informasjon:
www.facebook.com/JensNilssonDagen

Statistikk

Middelalder-Oslo UNIVERSITETET I OSLO DEN NORSKE KIRKE Oslo bispedømme VÅLERENGA MANNSKOR

Les mer om seminaret på korets nettside.
<https://www.facebook.com/JensNilssonDagen>
Billetter: <https://valerengamannskor.ticketco.events/>

Hva skjer med Sotakiosken?

av Even Haugseth

Flere har spurt om det snart skjer noe med Sotakiosken. Vi har ikke noe klart svar.

Det ser ikke ut for at det har skjedd noe særlig med kiosken på lenge, og den er ikke akkurat noe vakkert syn der den står nedtagget, brannskadd og forlatt. Dette er liksom den velkomsten som møter en når en kommer inn på Vålerenga.

Det er OBOS som eier den og resten av Etterstadgata 2 samt naboeiendommen i nr. 4. Går vi noen år tilbake, så hadde boligbyggelaget ekstreme byggeplaner på disse eiendommene. De ville medført at alt skulle rives og hele miljøet her mot det legendariske Sotahjørnet ville forsvinne. Så kom de med forslag om at den nå over 100 år gamle bua skulle restaureres og flyttes lengre fram mot Strømsveien, rett ovenfor Sotahjørnet.

Etter at det begynte å brenne 4 ganger i kiosken i desember 2019 og januar 2020, reagerte nabolaget kraftig. Hadde vi å gjøre med en ildspåsetter? I så fall ville det være veldig truende også mot den

Sotakiosken slik den står nedtagget, brannskadd og forlatt i september 2024. Kan det bli nytt liv i dette kulturminnet når den blir restaurert?

Even Haugseth

gamle trehusbebyggelsen i området. Under en demonstrasjon ved kiosken kom det til tumulter mellom demonstranter og vakselskapet som OBOS hadde leid til å passe på her.

I forbindelse med at OBOS i etterkant av dette valgte dialog med nabolaget, gikk de etter hvert med på at kiosken kunne restaureres og fortsatt stå der den alltid har stått. Den er det nærmeste gjenværende huset til den tidligere Sotakafeen, og får da bære videre minnet om miljøet som en gang var ved Sotahjørnet.

Selv om denne bua har vært brukt til flere ting opp igjennom åra, så er det nok kiosk de fleste husker den som. Kioskene var tidligere vanlige innslag i bymiljøet, men det er nå svært få igjen av dem. Av de som fortsatt finnes, er det heller ikke mange som er så gamle som denne. Så vi snakker om et kulturminne.

Bystyret har godkjent de etter hvert modererte byggeplanene på disse eiendommene. Planene går også ut på at det gamle miljøet i den øvre delen av gata fra kiosken til og med nr. 6 blir bevart.

Vålerenga historielag håper at kiosken også kan bli en del av et levende kulturmiljø i Etterstadgata 2, 4 og 6, og at vår stolte idretts- og bydelshistorie blir en del av dette. Det er viktig å vise fram det som er unikt på Vålerenga og få satt Sotahjørnet skikkelig på kartet. Vi har kommet med innspill til OBOS, og de har signalisert at de ønsker fortsatt dialog med lokalmiljøet.

Vi vet at OBOS tidligere har etterlyst forslag fra nabolaget om hva selve kiosken kan brukes til, men har ikke hørt at det har blitt noen avklaring om det.

Kanskje noen av leserne har kreative ideer om dette, så tips oss gjerne.

Vi sender spørsmålet om hva som skjer med kiosken videre til OBOS og venter spente på svar.

Et aerogram til Amerika

av Even Haugseth

Husker du at vi brukte Aerogram når vi skulle sende brev til Amerika? De var lette og rimelige å sende, og de ble sendt som flypost og kom fortere fram enn vanlige brev.

Denne lille historien handler om et sånt som ble lagt ut på en av de mange gruppene på Facebook hvor amerikanere forsøker å finne ut av sitt slektskap i Norge.

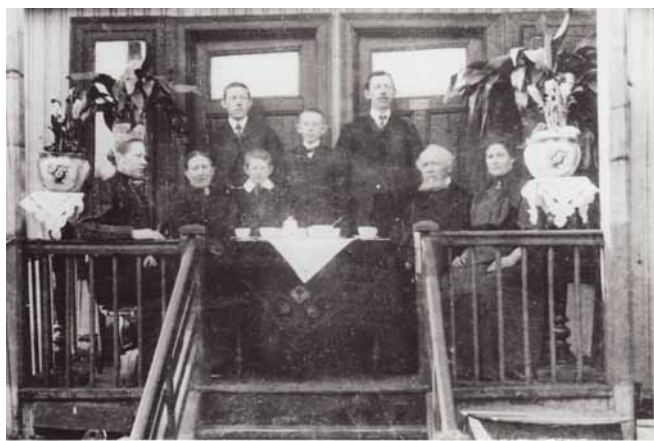
Det begynte med et bilde på denne gruppa hvor avsenderen på aerogrammet bodde i Urtegata 45 på Tøyen. Må innrømme at jeg blir veldig nysgjerrig og får lyst til å hjelpe når det legges ut slike forespørsler. Jeg sendte et svar og fortalte at denne adressen er i Oslo, og at den gamle murgården der fortsatt står. Så ble det lagt ut en dødsannonse over støperieier N. K. Nielsen som døde i 1938, og denne nekrologen:

«Støperieier N. K. Nielsen

er død efter en tids sykkelighet, nær 64 år gammel. Han var født i Oslo og var et meget elskverdig menneske, som nød stor anseelse i vide kretser. Efter endt læretid ved Vulkan, var han senere ved Kværner Bruk og Myrens Verksted, inntil han startet Vålerengens Jernstøperi. I 1916 startet han N. K. Nielsens Jernstøperi på Sandaker som han 12 år senere flyttet til Etterstad, samtidig som han kjøpte Th. Nielsens Jernstøperi. Gjennem årene har han oparbeidet bedriften til en anselig størrelse. Syv av hans sønner og en datter er ansatt i forretningen. Støperieier Nielsen var en dyktig fagmann, rettlinjert og omgjengelig og en mann som efterlater sig mange venner.»

Interessant. Det viser seg at hun som hadde sendt aerogrammet var datter til støperieieren og sendte det til sin bror i U.S.A. Hun som la ut dette på Facebook, er barnebarn av mottakeren.

I historielagets arkiv har vi bilde av arbeiderne på støperiet som lå i bakgården på Vålerenggata 9 og av familien Nielsen som bodde i nr. 7 og 9. Jeg sendte over disse bildene og fikk en stor takk tilbake. Bildene har vi kopiert av en av etterkommerne til støperieieren her hjemme for mange år siden, og vi er nå ikke i stand til å finne igjen hun som lot oss kopiere bildene. Er det noen av dere som har tips om nålevende etterkommere av N.K. Nielsen på Vålerenga? Send det gjerne til post@valerenga.org eller ring 938 01 902.

Fra utstillingen i 2023.

Fotoutstilling 12. og 13. oktober

av Even Haugseth

Andre helg i oktober braker det løs igjen. Helt siden historielaget startet opp i 1992 har vi samlet bilder fra vår del av byen. Mange bilder har vi funnet i forskjellige arkiver, og private bilder som dere har delt med oss, har blitt verdifulle bidrag til vårt fotoarkiv. Helt siden 1995 har utstilling av lokale bilder blitt en tradisjon denne helga i oktober.

Vi har hatt forskjellige temaer hvert år, så det viser hvor mye forskjellig som finnes. Denne gangen har vi gledet av å vise dere disse temaene:

St. Halvards gate og Strømsveien i gamle dager

I disse gatene er det meste av den gamle bebyggelsen blitt revet, mest på grunn av den usikkerhet som var på grunn av rundt den eventuelle motorveitbygginga ned mot sentrum fra før 1960 til Vålerengtunnelen var ferdig i 1989 og E6 som da forsvant gjennom området. Vi gjenskaper hele det gamle miljøet med en mengde bilder helt fra jernbanebrua i St. Halvards gate og opp til Helsefyr. Hvordan så det ut før rivningsspøkelset herjet. For at alle skal kjenne seg igjen, tar vi med bilder fra de samme stedene sånn som dere kjenner dem i dag.

Etterstadgata 6 – husets historie og framtidsvyer

Det knytter seg stor spenning til den videre skjebnen til de gamle bygningene på denne eiendommen. Både Vålerenga og Etterstad jobber iherdig for å få til et levende nabolagshus som gir store muligheter for kulturaktiviteter for alle aldre. Her viser vi både husenes historie da det var småindustri her, hvordan de ser ut i dag, og hvordan vi ser for oss at dette kan bli i framtida.

Biskop Jens Nilssøn (1538-1600)

Nederst på Etterstad er det mange som bor i Biskop Jens Nilssøns gate. Hvem var denne biskopen, og hvilken tilknytning hadde han til vårt område? I forbindelse med Vålerenga mannskors arrangement Biskop Jens Nilssøn-dagen 2. november, forteller vi om han og dette arrangementet.

Donald Duck på 1950-tallet

De aller fleste har vel et forhold til Donald Duck som antakelig er verdens mest kjente tegneseriefigur. Ikke alle kjenner til hvordan de som vokste opp for over 70 år siden opplevde han.

Finn Bergan (1918-1986) – filmmannen på Etterstad

Antakelig er det få som kjenner til at en av de viktige personene i norsk filmproduksjon fra krigen til 1970 bodde på Etterstad. Han filmet en mengde av de kjente filmene som kom i denne perioden. Her blir det et gjensyn med gamle filmlakater og smakebiter fra noen av filmene hans.

VIF HISTORIE presenterer Vålerenga skoles skøytesamling

For få år siden hadde Vålerenga skole storopprydning på loftet, og det viste seg at de hadde et betydelig antall skøyter. Kanskje noen av dere var på isen da dere var barn. Nå får vi se igjen skøytesamlingen fra skolen.

Historielagets bildekalender 2025

Tradisjonen tro, i 30 år har vi gitt ut kalender i historielaget. Nå har vi allerede neste års utgave klar. Vi er stolte av å kunne presentere denne. Alle medlemmene vil få denne tilsendt i desember. Hvis du vil sikre deg noen ekstra som kan brukes som jule- og nyttårshilsen til venner og familie, kan den kjøpes for kr 100,- pr. stk.

Fred Ruud selger sine bilder fra området

Også i år har vi gledet av å ha med oss vår dyktige lokale kunstner. Han tegner og maler kjente motiver fra vårt nærområde. Denne gangen selger han bildene sine og er å finne i utstillingssalen.

Fred Ruuds tegninger av æresmedlemmene våre

Det er nå 6 av medlemmene i historielaget vårt som har fått utmerkelsen æresmedlem. Fred Ruud har tegnet alle. Nå får vi se de fine karikaturene hans.

FØR- og NÅ-bilder

Det er et høyst severdig område av byen vi bor i. Noen steder er det store forandringer fordi gamle hus har blitt erstattet av nye. Andre steder er de gamle husene fortsatt der, men framstår kanskje i dag i vakre farger. Her viser vi noen av stedene sånn de så ut før og sånn de ser ut nå.

Klassebilder fra Vålerenga skole

Gjengangeren på utstillingene våre. Det finnes en mengde bilder fra den gangen mange av oss gikk på Vålerenga skole, og det dukker stadig opp bilder som vi aldri har sett. Kanskje kjenner du igjen klassen din? Vi tar gjerne imot flere, så fint om du tar dem med, så kan vi kopiere dem.

Vi er stolte av å nok en gang kunne invitere til

FOTOUTSTILLING

lørdag 12. oktober 12.00 – 16.00

søndag 13. oktober 12.15 – 16.00

i Vålerenga kirkes menighetssal

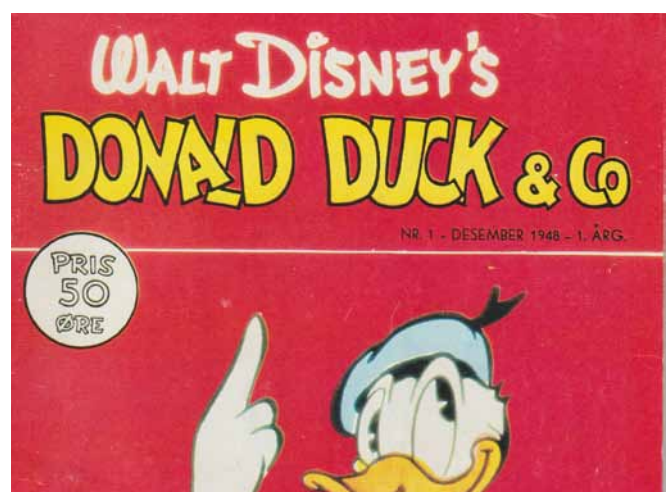
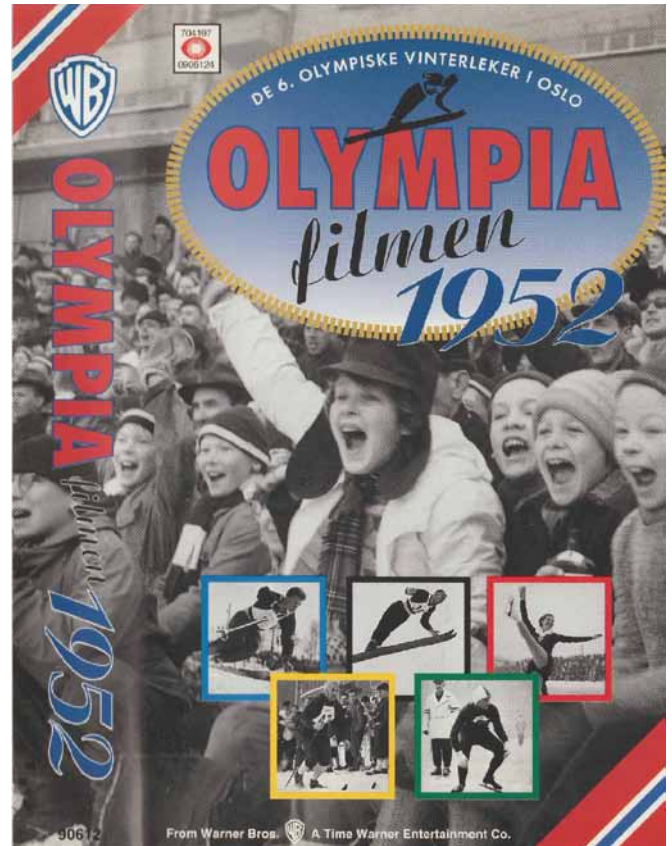
Temaer på årets utstilling:

- St. Halvards gate og Strømsveien i gamle dager
- Etterstadgata 6 – husets historie og framtidsvyer
- Biskop Jens Nilssøn (1538-1600)
- Donald Duck på 1950-tallet
- Finn Bergan (1918-1986) – filmmannen på Etterstad
- VIF HISTORIE presenterer Vålerenga skoles skøytesamling
- Historielagets bildekalender 2025
- Fred Ruud selger sine bilder fra området
- Fred Ruuds tegninger av æresmedlemmene våre
- FØR- og NÅ-bilder
- Klassebilder fra Vålerenga skole
- Salgsbua – bøker, kalendere, kopper, t-skjorter m.m.
- Utlodning
- «Sotakafeen» byr på vafler, kaffe og saft

Opplev vår lokalhistorie sammen med familie og venner.

Fri adgang. Gratis parkering ved Vålerenga kirke, kom inn og få parkeringsbevis.

Velkommen!

KLASSEBILDE

Vålerenga skole - klasse 3b fl. 1965

Vibeke som nå heter Vaaler, har sendt oss dette fine bildet av sin klasse på Vålerenga skole. Det er tatt ved kirkedøra og skal fra mai 1965, og det er 3b fl. som den ble kalt fordi det var både jenter og gutter i klassen. De hadde Odd Skranes som klasseforstander kun i 3. klasse. Hun forteller at de gikk 1. – 6. klasse på Vålerenga, men da de skulle begynne på ungdomsskolen, måtte de over på Gamlebyen skole.

Vibeke husker de fleste navnene, men hun er ikke helt sikker på alle. Kanskje andre lesere kan hjelpe oss med navnene som mangler? Hører gjerne fra dere på post@valerenga.org eller ring 938 01 902.

Øverste rekke:

Jan ? - ?? - Roy Bjørndal - Anett Hagen - Eli Mohaugen - Anita Johannessen - Turi Ring - Aina Skansen - Willy Ekstrøm - Odd Skranes

Midterste rekke:

Egil Austad - Tom Gulbrandsen - Finn Ask - Tove A. - Vibeke Olsen - Torill Bendiksen - Inger Sørensen - Ketil Urdahl

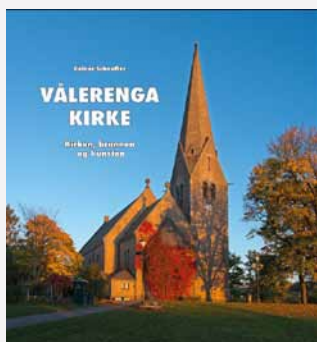
Nederste rekke:

Bjørn Haakenstad Nilsen - ?? – Rita ? - Inger Lise ? - Helene Levand - ?? - Trond Helge Høye - Kåre Langseth

Anita Berg var syk da bildet ble tatt.

Stor takk til Vibeke!

Ny bok: VÅLERENGA KIRKE - Kirken, brannen og kunsten

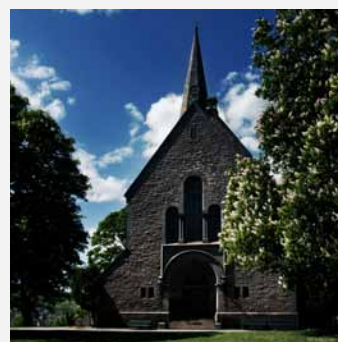

Boken forteller historien om Vålerenga kirke, fra kampen om beliggenheten, byggingen og arkitekturen, til Vigelands fresker og kirkens glassmalerier, om brannen og gjenoppbyggingen, Blekens glassmalerier og dagens kirke. Ca. 350 sider, rikt utstyrt med foto og detaljer fra både gammel og ny kirke. I salg i begynnelsen av desember. Pris 400.-.

Forhåndsbestilling:

e-post til reiner.schaufler@gmail.com

SMS til 93 05 17 84

MEDLEMSMØTE

Tirsdag 12. november kl. 19.00 i Vålerenga kirkes menighetssal:

Jonas Bals: ARBEIDEROPPRØR PÅ ØSTKANTEN I 1870/80-ÅRA

Jonas Bals er kveldens gjest. Han er født i 1977 og rekkehusunge fra Kolsås i Bærum. På skolen syntes han at historielærer'n var for dårlig. Droppa ut fra tredje på videregående fordi han var skolelei. Har spilt heavy og punk og vært blitzer med hanekam. Han er faglært maler og har vært rådgiver for Jonas Gahr Støre. Fagforeningsmann i LO som gjør en innsats for rettferdighet og fritt arbeidsliv. Skrevet flere bøker, bl.a. «Hvem skal bygge landet?», «Streik» og «Våre kamper mot rasisme og fascisme 1865-1940». Bokaktuell høsten 2024 med «Kampen fortsetter. Mot rasisme og fascisme 1940 til i dag». Bor nå med sin familie på Kampen.

Nå er vi så heldige å få Jonas Bals til oss. Da vil han fortelle om de tidlige arbeideropprørene i vårt nærrområde på 1870/80-åra. I dagens velstand er det kanskje ikke så mange som tenker over disse: «Onsumslaget» mot eier Oluf Onsum på Kværner Brug i 1878, «Schibbyeslaget» mot teglverkseier Lauritz Schibbye på Ensjø i 1880, og fyrstikkerarbeiderstreiken på Bryn og Grønvold i 1889. Her blir det mye god lokalhistorie fra Østkanten, satt inn i en større fortelling om hvordan det norske demokratiet ble skapt nedenfra, av vanlige kvinner og menn (og barnearbeidere).

Som oppvarming før Jonas slipper til, vil våre venninner i Vålerengen pikekor synge litt for oss.

Hvis noen ønsker gratis parkering ved Vålerenga kirke, kom inn å få parkeringsbevis.

Velkommen!

Ole Tobias Olsen/Oslo Museum

Siw Pessar

KAN DU HJELPE OSS?

På grunn av naturlig frafall trenger vi påfyll av medlemmer.

Kanskje du har familie eller venner som vil ha glede av å være med oss? Hva med å gi dette i julegave eller i bursdagspresang? Fortell om oss til andre, og gi oss gjerne tips om noen som ikke er med.

Det koster ikke mer enn kr 250,- i året.

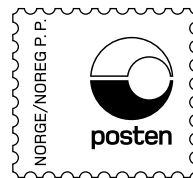
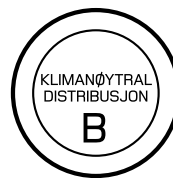
Dere vet hva medlemmene får:

- Årskalender med bilder og historie
- 4 fylldige blader spekket med lokalhistorie tilsendt i året
- Invitasjon til og deltakelse på alle våre arrangementer
- Unik tilgang til vår lokalhistorie
- Hygge og gjensynsglede

Si fra til en av oss i styret post@valerenga.org eller ring tlf. 938 01 902.

Avsender/Retur:
Vålerenga historielag
Hedmarksgata 2
0658 Oslo

MER GAMMELT ENN NYTT

Årgang 27 - nr. 3/2024
ISSN 1890-9094

Informasjonsblad for
Vålerenga historielag

post@valerenga.org

Bankkonto: 0530 04 78222

VIPPS nr. 16803

Leder

Even Haugseth
938 01 902
leder@valerenga.org

Nestleder

Ole Peter Nordby

Kasserer

Bjørn Granlund

Sekretær

Håkon Olav Harald Engh

Styremedlem

Gro Shakesby

Varamedlemmer

Marius Brevik
Reiner Schaufler

Fotografering, innsamling og digitalisering av bilder:

Bjørn Granlund 901 80 290
foto@valerenga.org
Reiner Schaufler 930 51 784
reiner.schaufler@gmail.com

Fotoutstilling og kalender

Even Haugseth
Reiner Schaufler

Redaksjon medlemsblad

Even Haugseth
Ole Peter Nordby
Marion Schavog
Kate N. Wohlstedt (korrektur)
Reiner Schaufler (produksjon)

Om bydelens idrettsmiljø

Bjørn Arild Gjerdalen
909 19 250
b.gjerdalen@gmail.com

Salgstorget

Bestilling: foto@valerenga.org eller tlf. 901 80 290

VIF-historie: Fotball

Kr. 350,- + porto

Knivstikkergata

Kr. 300,- + porto

VIF-historie: Ishockey

Kr. 350,- + porto

VHL-kalender 2025

kr. 100,- + porto

Gatelangs på Vålerenga

Kr. 390,- + porto

Kopp 100,- Caps 100,- Skjorte 180,-

Vålerenga historielag på nett:

valerenga.org

www.facebook.com/valerenga.historielag

www.historiebilder.no/collections/show/7

Så enkelt er det å støtte Vålerenga historielag

Er du kunde hos Norsk Tipping og tipper eller spiller Lotto, Joker eller andre spill. Registrer denne strekkoden og tallrekka under neste gang, så støtter du indirekte Vålerenga Historielag. Din innsats og premie blir uforandret.
Takk for støtten!

32774890364462